

Cum socios vocat et Gener, et genus omnes vocantum
Cum Patre, cum Spouse Ponjuge Spousa vocat.
O sponsi, male et frustra tentatis; iniquum est
Quod mea non potuit sponsio, vestra volit.

Gratias interim quas debes longe maximas reddo, quod
me festinatio domesticar ad vocatum testari sic volueris
interioris amicitiae consortem haberi. Erat sane ad
manum uberrima seges epigrammatum ex patrem
tibi quoque inscriptorum, quae Madana Sijndi, inde
a Castro destinaveram: erant et ex TWV T8 ad N28
de charactere fescennino, quae in libertate peculorum
et nuptialium veniam apud Catones inuenissent. At
enim vero omnium me et singularum latitudinem,
nescio quod et nausea capit, in quo grauissimo, mihi
amicis, grauissimo de vulnero de carlo factus fui, cui
tu exuditam et salutarem manum, magno, fateor meo
solatio adhibuisti. Volant illa nunc levibus ludibria
ventis, nec facile video an illas unquam spiritus
resumptibus sim, quibus animus redeat futilis argu-
tias ex adversariis colligendi. Necdum enim tam
men sum ut quidquam de me statuere audeam, vel
polliceri. Vale tu beatius cum planetis tuis, et ami
Adrianae meis verbis opta, ut vix magis magisque
fiat intollerabilis. Scribo districti primus teste
Principiatio. Tuus et Tuorum.

Haga dom: xi. Cal: Dec: R

1642.

Boxhornio. Amplissime et Doctissime Vir.

337

Si versis a me petiisti, ecce quod mandasti curatum est.
Sibonas, ego is sum qui respondere poteram. quare
cui imperes; nec decise tamen amicitiae volui, quando
boni illi malisque ex aequo satisfieri posset, et tu
quidem cum vulcano malis ut tanquam non boni;
qua re an utriusque nostrum excitationi impru-
dentem consultum foret, serio te expendas rogo, et me
ames.

Integerrimo affectu
tuum

C. H.

18. Dec: 1642.

338

Boxhornio.

Quod molestis libi pesteris die futili poematio fui
Vir doctissime, libi imputar; quod haec hodie futili
prosa